

Číslo 2
Ročník desátý
Školní rok 2016/2017

Školák

*Horoskop
na rok 2017*

Den s...

*Seznamte se
s novými učiteli!*

*Byli jste
na lyžáku?*

*Připravujete se
na písemku?*

Zdravé nápoje?

Duel...

*Vzpomínáme na
Vánoce*

*Snowboard
nebo lyže?*

*Kurz
anglického jazyka*

Rok 2017

Nedávno jsme oslavili Nový rok. Pro spoustu lidí je nadcházející rok jako každý jiný. 31. prosince si řeknete, že začnete žít zdravě, cvičit, vše dělat včas... Tato předsevzetí vám ale vydrží maximálně dva týdny a pak se vrátíte do starých kolejí. Takto jsem to aspoň mívala já. Ale tento rok je pro mě a i pro ostatní devátáky jeden z nejdůležitějších roků v životě. Vše začíná lednem, což je alespoň pro mě měsíc plný stresu. Musím se snažit vylepšit si známky

na vysvědčení, protože jsou důležité k přijímačkám. Díkybohu, že už je leden za námi. Už ani nepamatuji, kdy jsem šla naposledy spát před jedenáctou hodinou večer. Po vysvědčení ale nepříjde odpočinek, nýbrž výběr školy. Musíme si vybrat dvě školy, na které chceme jít. Pak podat přihlášku. V dubnu nás zase přijímací zkoušky. Sice jsou ještě celkem daleko, ale i tak mi při pomýšlení na ně naskakuje husí kůže. V květnu už budeme vědět, jestli se tyhle čtyři měsíce plné snahy, stresu a bezesných nocí vyplatily. *Míša*

Lyžařský kurz

První lednový týden se uskutečnil tradiční lyžařský výcvik. Tento rok již podruhé ve Vítkovicích v Krkonoších. Odjžděli jsme 2. ledna, což byl poslední prázdninový den. Oproti loňskému roku bylo o něco více sněhu, a tak bylo možné lyžovat i vedle penzionu na sjezdovce Vurmovce. Nicméně to jsme ještě netušili, že sněhu si užijeme víc než dost. Odpoledne začalo sněžit a sněžilo bez přestávky až do čtvrtého poledne, kdy se počasí konečně umoudřilo a na odpolední závody ve slalomu dokonce vysvitlo sluníčko. Abychom ale neměli tolik radosti, tak se citelně ochladilo. Od úterý došlo k rozdělení žáků na pokročilé lyžaře, méně pokročilé a začátečníky. Pokročilí lyžaři lyžovali na sjezdovce Aldrov, zbylé dvě skupiny na Vurmovce. Nicméně později někteří žáci přešli z Aldrova na Vurmovku. Cílem lyžařského kurzu je především naučit začínající lyžaře lyžovat, což se jako každý rok povedlo k upřímné radosti jak žáků tak i učitelů.

Letošní rok musím vyzdvihnout chování žáků - byli naprosto vzorní. Lyžák jsme si proto užili všichni - jak žáci, tak i učitelé. Možná si děti stěžovaly na jídlo, ale mě i paním učitelkám chutnalo. V pátek dopoledne jsme se rozloučili jak s Aldrovem tak i s Vurmovkou a po obědě vyrazili směr Dolní Bousov.

Mgr. Jiří Kužel

Co bylo na lyžařském výcviku nejlepší?

(odpovídají žáci sedmých tříd, účastníci výcvikového kurzu)

Nejvíce se mi líbilo, když jsme šli na Aldrov, protože jsme museli jet lesem, kde bylo moc sněhu, takže jsem se hodněkrát propadla a jednou jsem nemohla vylézt a hrozně jsem se tomu smála, (Sára Šoutová)

Na lyžáku se mi nejvíce líbilo lyžování, protože jsem se naučila lyžovat. (Veronika Grusová)

Nejlepší bylo to, že jsme měli možnost trávit čas s kamarády. Ale nabavilo mě vyhrnování sněhu na Vurmovce. (denisa Kodriková)

Lyžák byl super. Nikdo se nezranil, atmosféra byla dobrá. Nejlepší byly večerní soutěže a lyžování. Dobrá byla taky volná zábava. (Vojtěch Šimon)

Na kurzu se mi líbilo to, jak jsme s holkamahrály hry a pak si dlouhý čas povídaly a smály se. (Natálie Vašendová)

Bylo to krátký. Super byla velká sjezdovka. Nejlepší byl slalom a hry. Ale připojení na internet bylo velice slabé. (Matěj Říha)

Nejlepší na lyžáku bylo, když jsme na lyžích padali, protože byl neodkližený sníh a my jsme neviděli na cestu. To bylo velmi legrační. Líbilo se mi také, když jsme šli na pokoj a hráli společenské hry nebo soutěžili. (Barbora Laurynová)

Líbilo se mi lyžování, hodně sněhu, příjemná atmosféra. (David Rejzek)

Na lyžáku se mi líbilo prakticky všechno. Lyžování, přiměřená večerka. Učitelé byli taky super. Jen to jídlo nebylo nic moc. (Monika Pechanová)

Na lyžáku se mi strašně líbilo, na sjezdovce jsme potkali I youtubera Zachycho! Bylo to s úžasnými lidmi. A pořad byla zábava. (Natálie Dvořáková)

A
n
k
e
t
k
a

Zlomená hůlka

Byla středa 4. ledna. Celé dopoledne jsme strávily na Aldrově, na kterém mimochodem vydatně sněžilo. Po dobu lyžování jsem nepadal, v pořádku byli lyže a v tu chvíli i hůlky. Po obědě následoval polední klid a všichni už se těšili na odpolední závody. Po stráveném odpoledním klidu už všichni netrpělivě čekali, až závody začnou. Když jsem o chvíli později jel svou první jízdu, tak se nic špatného nedělo... ale pak nastaly druhé jízdy. Vojta už před nimi říkal: „Teď se někdo určitě vyseká“. No, a měl pravdu. Když jsem jel svou druhou jízdu v pasáži kdy jsem se potřeboval odpichovat, mi tu v tu chvíli chyběl na pravé hůlce klobouček, který brání aby se hůlka probořila hlouběji než je dobré. No, a jak jsem se tak odpichoval, tak jsem ji zapíchl trochu více než bych chtěl. V tu chvíli se hůlka nacházela polovina ve sněhu. Kvůli tomuto incidentu jsem předvedl nádherný para kotoul, jenže, jak hůlka stále ve sněhu zapíchnutá, byla v tu chvíli zlomená. Nakonec jsem se umístil na 9. místě, ale to mi v tu chvíli bylo už docela jedno.

Představujeme vám nové učitele

Během posledních dvou let přišlo do naší školy několik nových pedagogických pracovníků. Mnozí některé z nich známe, protože nás učí, s některými z nich se však potkáváme pouze na chodbě nebo v jídelně. Odkud pocházejí, kde bydlí, jaké jsou jejich záliby, proč učí právě tady? To všechno se dozvíte z rozhovorů, které pro vás připravili naši redaktori.

Nikola Plecháčová

Paní učitelka Nikola Plecháčová učí na prvním stupni. Letos se se svými pátáky rozloučí a bude si zvykat zase na nové děti. Paní učitelka také vede pěvecký kroužek-----

Paní učitelko, odkud pocházíte?

Z Lužan u Jičína.

Na jaké škole jste studovala?

Na Pedagogické škole v Nové Pace a na Technické univerzitě v liberci.

Chtěla jste být už odmala učitelkou?

Ano, někdy od páté třídy. Ale zezačátku mě to táhlo spíš ke školce.

Jak jste na téhle škole dlouho?

Už dva a půl roku.

Učila jste někdy na jiné škole?

Tohle je moje první profese. Měla jsem víc možností, kde bych mohla pracovat, ale bousovská škola mě zaujala nejvíce – příjemné prostředí, moderní vybavení, příjemný personál. Jen dojíždění je někdy složitější.

Baví vás učit?

Ano, baví.

Jste spokojená se svojí třídou?

Se třídou jsem spokojená. Paní učitelka Plíšková jim dala skvělé základy.

Co patří mezi vaše koníčky?

Sport, tvoření, hraju na klavír a na kytaru. A ve volných chvílích se ještě učím anglicky.

Jaký je váš oblíbený film nebo seriál?

Big Bang Teory, 7 životů a Forrest Gump.

Máte nějaké domácí zvíře?

Mám psa jménem Danger. Pořád nás něčím překvapuje. Minulý měsíc ulovil na procházce srnu.

Chtěla byste si pořídit ještě nějaké?

Zatím to stačí, ale líbí se mi pískomil.

Saša

Vlastislav Kopecký

Pan učitel svým příchodem přede dvěma roky rozšířil “řady” mužů v pedagogickém sboru, za což jsme opravdu vděční. Poslední dva roky dokončoval magisterské stadium a během přípravy tohoto čísla složil zdárně obhajobu své diplomové práce. Mimochodem, téma zní jako ze sci-fi románu. Posud’te sami: Mělký geofyzikální průzkum pohřbených karbonátových těles ve Štramberském krasu. Panu učiteli somozřejmě moc gratulujeme!

Jakou školu studujete?

Studuji na Univerzitě Palackého v Olomouci. V Olomouci se mi líbí.

Proč jste se rozhodl právě pro tento obor?

Učitel je hezké povolání. Je to vzdělání budoucí generace.

Odkud jste k nám přišel? Z Moravy.

Jaké jsou u vás zvyky? Dodržujete je?

Lokše. Jsou to bramborové placky. Zvyky nedodržuji.

Baví vás učit? Jaké předměty učíte?

Ano baví. Učím angličtinu, fyziku, přírodopis, výchovu ke zdraví, zeměpis a pracovní činnosti.

Jaký předmět jste ve škole neměl rád?

Měl jsem rád všechny.

Kdybyste mohl mít jinou práci, jaká by to byla?

Chtěl bych být zedníkem.

Jaké máte koníčky? Věnujete se nějakým sportům?

Mezi mé koníčky patří pes a jízda v autě. Věnuji se snowboardu.

Jakou třídu máte nejraději? Ve které se vám nejlépe učí?

Mám rád všechny třídy. Nejlépe se mi učí ve třetí třídě.

S kým jste trávil Vánoce a Silvestr?

S rodiči.

Jak často se vídáte s rodiči? Nevadí Vám, že jsou tak daleko?

Jednou za dva až tři týdny. Jsme ve spojení přes telefony, takže dálka není problém.

Líbí se vám v Dolním Bousově a v naší škole? Líbí. Jsem zde spokojený.

Chtěl byste něco vzkázat našim čtenářům?

Učte se! Proč stahovat kalhoty, když brod je ještě daleko! :-)

Kamy

Zuzana Bártová

Paní učitelka Zuzana Bártová učí v naší škole od loňského školního roku. Nepracuje na plný úvazek, bývá tu pouze tři dny v týdnu, neboť má tři ještě malé děti.

Paní učitelko, odkud jste?

Jsem z Jičína, kde stále žiji.

Jak jste se dozvěděla o naší škole?

Dostala jsem se sem náhodou na doporučení kolegyně.

Kde všude jste učila?

Na základní škole jsem ještě nikdy neučila, teď učím poprvé. Předtím jsem učila pouze na jazykových školách.

Líbí se vám tu?

Ano líbí se mi tu. Zezačátku to bylo těžké, než jsem si zvykla na nové prostředí.

Co jste vystudovala?

FFMU-Filozofická fakulta Masarykovy univerzity v Brně.

Kolika jazyky mluvíte?

Dvěma jazyky. Anglicky a italsky, samozřejmě ještě česky.

Přeložila byste nám něco do italštiny?

Například větu: Můj pes je zelený, protože snědl červené jablko.

„Il mio cane è verde perché ha mangiato una mela rossa.“

Jaké jsou vaše zájmy a záliby?

Ráda čtu a jezdím na koloběžce.

Jaké jsou vaše plány do budoucnosti?

Chtěla byste časem učit někde jinde?

Zatím nic neplánuji.

Máte nějakého domácího mazlíčka?

Zatím nechci, ale ráda bych měla nějakého mazlíčka, jméno by potom asi vymyslely děti.

Byla jste někde v cizině?

Scestovala jsem skoro celou Evropu a nejvíc se mi asi líbila Itálie.

Sledujete filmy v jiném jazyce než v češtině? Ano, snažím se koukat na televizi v jiném jazyce, když už se dívám.

Jaké je vaše oblíbené jídlo?

Ráda mám, asi jako každý, pizzu.

Jaký předmět vás ve škole bavil a který vám nešel?

Nejraději jsem měla jazyky, ale chemie, ta mě moc nebavila.

Chtěla byste učit i nějaký jiný jazyk kromě angličtiny?

Určitě bych chtěla učit i italštinu.

Špytka

Vladěna Drbohlavová

Paní učitelka se stala posilou pedagogického sboru na naší škole v letošním školním roce. Je usměvavá, milá a je s ní legrace. Mezi koníčky paní učitelky patří četba knih, lyžování, plavání a cestování po České republice. Paní učitelka v současné době dokončuje magisterské studium na vysoké škole. U nás učí český jazyk, výchovu k občanství, němčinu a výtvarnou výchovu. Nádherné výtvarné práce jejich žáků zdobí chodby druhého stupně.

Odkud pocházíte?

Bydlím v Podůlsí. Je to malá vesnice necelé čtyři kilometry od Jičína.

Jak využíváte volný čas?

Ve svém volném čase ráda navštěvuji kino, či divadelní představení, nebo nějaký zajímavý koncert. V létě utíkám před každodenním shonem do přírody, ze které čerpám novou energii.

Máte nějaká domácí zvířata?

Mám psa a kočku. Fenka se jmenuje Ťapka a kocour se jmenuje Alvin. Kocour je velmi rozmazlený a líný. Nejraději by se pouze povaloval ve vyhrátém pelechu. Ťapka je naopak skvělá společnice. Nejšťastnější je, když ji vezmu na procházku.

Jezdíte v létě na dovolenou? Máte nějaké oblíbené místo?

Ano, jezdím. Dovolená k letním prázdninám neodmyslitelně patří a i já se snažím alespoň na pár dní někam odjet. Mám ráda cestování, baví mě poznávat nové země a jejich zvyky

a tradice. K mým oblíbeným místům patří jižní Morava, přesněji Pálava. Snažím se tuto oblast každý rok navštívit. Mám ráda mentalitu místních lidí, líbí se mi tam krásná příroda a velké množství kulturních památek.

Jaké školy jste vystudovala a studujete? Jaké předměty studujete?

Navštěvovala jsem základní školu v Jičíně. Po ukončení povinné školní docházky jsem studovala na Lepařově gymnáziu v Jičíně. Nyní dokončuji studium na Pedagogické fakultě Technické univerzity v Liberci. Studuji český jazyk a výchovu k občanství.

Proč zrovna povolání učitelky?

Již od dětství jsem snila o tom, že se jednou stanu učitelkou. Neustále jsem si hrála na školu a nutila k tomu i svého mladšího bratra. Jsem ráda, že se mi tento sen splnil. Práce s dětmi mě velmi baví a naplňuje mě. Největší radost mám z toho, když druhému jedinci mohu předat nové vědomosti a dovednosti.

Jak jste se k učení dostala?

Odepsala jsem na inzerát a byla jsem pozvána na konkurz. Toto výběrové řízení jsem vyhrála a stala se učitelkou.

Byly začátky ve školství lehké?

Každý začátek je těžký. Musím se neustále zdokonalovat a pracovat na sobě. Touto cestou bych chtěla poděkovat paní učitelce Ingrid Mendlíkové, která mi vždy s jakýmkoliv problémem bez váhání pomůže a předá mi své zkušenosti.

Učila jste i na jiných školách?

V minulém školním roce jsem učila na Základní škole v Rožďalovicích.

Jak jste se dostala do Dolního Bousova?

Odověděla jsem na inzerát, který byl vyvěšen na stránkách školy.

Jak vycházíte s kolegy?

Myslím si, že velmi dobře. V pedagogickém sboru panuje přátelská atmosféra, které si velmi cením.

Kristy

S paní učitelkou Drbohlavovou, maminkou paní učitelky Vladěny Drbohlavové, se na naší škole potkáváme od září. Pracuje jako asistentka pedagoga ve třídě paní učitelky Ječné, tedy u prvňáčků. Kromě toho učí pracovní činnosti v obou čtvrtých třídách a ve 4. B také výtvarnou výchovu.

Chtěla jste už jako malá být učitelkou?

Ne, nevažovala jsem o tom. Přišlo to až po narození dětí.

Co jste studovala?

Studovala jsem průmyslovku. A ještě k tomu mám vystudovanou školu asistenta pedagoga a vychovatelky.

Jak dlouho učíte?

Učím čtrnáct let.

Jaká je vaše práce na naší škole?

Jsem druhý pedagog ve třídě. Pracuji po dohodě s paní učitelkou Ječnou. A ještě učím výtvarnou výchovu a pracovní činnosti.

Miloslava Drbohlavová

Dendule

Tereza Charousková

Paní učitelka Charousková k nám přišla během školního roku před dvěma lety. Učí matematiku v sedmých třídách a v šestce, je třídní učitelkou 4. A a vede kroužek volejbalu a zábavné matematiky. Nyní máte možnost dozvědět se o ní něco víc.

Odkud pocházíte?

Pocházím z Nymburka, teď žiji již šestým rokem v Jičíně.

Co a kde jste studovala?

Po ukončení gymnázia v Nymburku jsem šla studovat obor matematika a německý jazyk pro střední školy na univerzitu J. E. Purkyně. Tento obor jsem však nedokončila. Nakonec jsem vystudovala obor „finanční management“ na UJEP v Ústí nad Labem, ze kterého mám titul Ing. Učitelství jsem se nechtěla vzdát, a tak jsem začala studovat pedagogické minimum.

Proč jste se rozhodla být učitelkou?

Baví mě pracovat s dětmi, učit je nové věci.

Pokud byste nebyla učitelkou, co jiného byste volila?

Asi bych byla finanční a pojistnou analytičkou nebo projektovou manažerkou.

Co se vám tady ve škole líbí nebo nelíbí?

Líbí se mi škola jako taková. Je poměrně dobře vybavená. A je zde příjemný kolektiv. Jediné, co se mi nelíbí, je, že musím dojíždět. Jsem tu ale ráda, takže to není tak velké mínus.

Baví vás jazyky?

Jak už jsem řekla, studovala jsem německý jazyk. Jeden semestr jsem dokonce studovala v Drážďanech. Byla to velká zkušenost. Mám ráda němčinu pro její jednoduchost a jasná pravidla.

Samozřejmě se domluví i anglicky, ale ze všeho nejvíce se mi líbí italština.

Máte ráda sport?

Sport je něco bez čeho si svůj život nedokážu představit. Závodně hraji volejbal. Zároveň jsem trenérkou mládeže v Jičíně. Ráda jezdím na horském kole, inlinech, chodím na túry nebo lezu po skalách.

Jaké jsou vaše další zájmy a koníčky?

Nejvíce času trávím se svými dětmi. Ve volných chvílích čtu, ráda zajedu do divadla nebo kina.

Jak znějí vaše plány do budoucna?

Ráda bych se naučila hrát na klavír a chodila na kurzy italštiny.

Co vás dokáže nejvíce rozčítit?

Záleží na situaci a okolnostech. Ale asi nespravedlnost.

Pokud byste měla jedno jakékoli přání, jaké by to bylo?

Navštívit aspoň jeden z národních parků USA.

Niky

RYCHLOROZHOVOR - DEVÁČÁCI

LYŽAŘKA versus SNOWBOARDISTA

Eliška Žáčková

Lukáš Rosecký

Mnozí moji spolužáci jezdí rádi na hory. Někteří dávají přednost tradičním lyžím, jiní preferují jízdu na snowboardu. Co je obtížnější? Co je zábavnější? Rozhodněte sami.

Jak už dlouho jezdíš na lyžích?

Asi sedm let.

Kam jezdíš na hory nejraději?

Nemám oblíbené středisko, ale nejčastěji jezdíme asi na Ještěd nebo do Krkonoš.

Jak dlouho ti trvalo, než ses naučila lyžovat?

Naučila jsem se docela rychle, ale padám pořád stejně.

Je to náročné?

Když je špatný sníh nebo počasí, tak ano.

Co je nejtěžší?

Pro mě bylo nejtěžší udržet rovnováhu a nohy od sebe, aby se mi nekřížily lyže.

Ano, moc mě to baví.

Co tě na lyžování baví nejvíc?

Nejvíce mě na tom baví to, že můžu jet opravdu rychle. Na horách jsou také moc hezké výhledy.

Jak dlouho už jezdíš na snowboardu?

Sedm let.

Kam jezdíš na hory nejraději?

Všude kde jsou velké kopce.

Jak dlouho ti trvalo, než ses naučil jezdit?

Asi čtyři roky trvalo, než jsem začal prkno ovládat.

Nárcis
člověk přijde na techniku toho, jak má ovládat rovnováhu, jde to.

Co je nejtěžší?

Podle mě jsou na tom nejtěžší ty skoky. Nohy jsou přivázané a ve vzduchu to musíte co nejvíce vyvažovat, samozřejmě každý to má jinak.

Baví tě to?

Je to skvělý. Mě osobně to moc baví.

Co dělá při snowboardingu nejraději?

Skoky, slide na zábradlích nebo také ježdění v lese.

Saša

Co se v naší škole děje . . .

Anglická olympiáda

Dne 18. ledna proběhlo ve spolupráci s anglickým gymnáziem SOŠ a VOŠ Pardubice školní kolo olympiády v anglickém jazyce. Pro žáky 8. třídy byla připravena varianta na úrovni A2, pro žáky 9. ročníku byla připravena varianta na úrovni B1 podle Společného evropského referenčního rámce pro jazyky (Common European Framework of Reference (CEFR)). V rámci olympiády bylo testováno čtení s porozuměním a psaní.

Na prvním místě v kategorii A2 se umístila **Nicole Kačurová**, v kategorii B1 **Ladislav Zítka**.

Všem soutěžícím děkujeme za účast, vítězům gratulujeme a přejeme hodně úspěchů ve finálním kole, které proběhne 7. února v Pardubicích.
Mgr. Vlastislav Kopecký

Šplhavci a obyvatelé dutin

V úterý 24. 1. se zúčastnili žáci prvních až osmých tříd výukového programu "Šplhavci a obyvatelé dutin". V rámci přednášky jim byl představen největší šplhavec kontinentální Evropy, datel černý, dále naše nejběžnější druhy strakapoudů a žluny, které jsou někdy nazývány zemními datly. Představeny byly i další, méně známé, avšak zajímavé druhy šplhaviců, kteří se v naší přírodě vyskytují velmi vzácně a jsou silně ohroženi. Současně se šplhavci poznali žáci i další ptáky, kteří dutiny po šplhavicích následně využívají. Povídání bylo doprovázeno promítáním videí a ukázkami živých ochočených jedinců.

Ing. Šárka Švábková

Karneval

V pondělí 20. 2. přišli prvňáčci do třídy a místo učení vybalili z tašek karnevalové masky. Dívky se proměnily v princezny, víly, indiánky či kovbojky, z chlapců se stali závodníci, sportovci, zápasníci a bojovníci. Mezi nimi se pohybovala zvířátka či kytičky a řada jiných masek. Po promenádě na chodbě mezi staršími spolužáky pod vedením kamarádů z pátých tříd odešli všichni do haly. Děti z prvních tříd se učily tančit, zasoutěžily si na několika stanovištích a užily si hodně legrace. Veliký dík patří žákům z pátých tříd, kteří celý karneval moderovali, tančili s dětmi, připravili pro ně soutěže a celou dobu se o mladší kamarády starali, a jejich třídním učitelkám Nikole Plecháčové a Radce Roxerové.

Mgr. Jitka Ječná

Anglický kurz

V lednu jsme se zúčastnili anglického kurzu, který probíhal na naší škole. Celý týden jsme si moc užili. Naši lektori pocházejí z různých zemí. Vyzpovídala jsem bohužel pouze dva ze tří lektorů, ale protože je naše třetí lektorka přítelkyní jednoho z nich – Roba, byly by její odpovědi asi shodné.

Katka

Rachel, Rob

❖ **Líbí se ti Dolní Bousov?**

*Ano je to moc krásné město.
Také jsou tu moc hodní lidé.
Ano, moc. Je to krásné město.*

❖ **Jak dlouho učíš?**

*Učím teprve 10 měsíců.
Učím již 5 let.*

❖ **Kde právě teď bydlíš?**

*V Praze, ale za tři měsíce se
vracím zpátky do Ameriky
do města Michigan.
Nikde. Cestujeme po Česku
a Slovensku. Příští týden
jedeme na Slovensko*

Naše škola zábavně

Pár roku 2014

Domácí úkoly už ne, prosím!

Nechápu, co na tý Teri Blitzen všichni mají...

Jdeme si ... zavolat.

Bojte se, já to vyhraju!

Prodám ti trencle. Vysoká kvalita, nízka cena. Vaše velikost, pane.

Kristy a Kamy

Na co vzpomínáme? Na Vánoce.

Vánoce trooochu zábavně? Jaký byl nejhorší vánoční dárek, který jste dostali?

Každý dostal k Vánocům určitě spoustu dárků. Některé se nám však líbí víc než ostatní. A někomu se prostě líbí všechny dárky. Mě se líbily všechny dárky, ale přišlo mi zbytečné dostat hodinky. Já hodinky moc nenosím, a tak to bude zřejmě nevyužitý dárek.

Dendule

Simona Ružanská, 8. - Všechny dárky, co jsem dostala, se mi líbily.
Kačka Pitrová, 6. - Můj nejhorší dárek, co jsem dostala, byly bačkory. Nakonec jsem z nich stejně vyrostla.
Marie Burešová, 9. A - Asi tričko od babičky, protože nikdy nevybere správnou velikost a není to můj styl.
Simona Bůžková, 6. - Nejhorším dárkem byly ponožky, protože už jich mám hodně.
Hofmanová, 9. A - Ponožky. Všechny, co jsem dostala, vypadaly pánsky.
Katka Orlická, 8. - Dárek, který nemám ráda, jsou ponožky. Dostávám je od každého.
Nicolle Růžičková, 7. B - Dostala jsem hygienu. Není to ideální dárek, protože ji dostávám i normálně.
Nicole Kačurová, 8. - Tak to bude trochu problém. Nepamatuji si, že bych někdy dostala nějaký špatný dárek.
Teresňová, 6. - Asi glóbus, protože se mi zrovna teď nehodí.
Ingrid Mendlíková, uč. - Kdysi jsem dostala od manžela detektivku, kterou si, než mi ji věnoval, přečetl, a řekl mi, kdo je vrah. Zastrčila jsem ji mezi jiné knihy a nikdy jsem ji nečetla.

Malá povánoční anketka :-)

Vánoce už jsou za námi, zeptali jsme se proto dětí z prvního stupně na to, jak vánoční svátky probíhají u nich doma, zda dodržují nějaké vánoční tradice a co je pod stromečkem potěšilo.

Nevím, největší radost mi udělal šicí stroj.
Anička, 2. B

Ano, krájíme jablíčka a lijeme olovo.
Nejlepší byla knížka. *Pája H., 3. A*

Sedíme u stromečku a zpíváme koledy.
Nejlepší byla plyšová ovečka, která se může rozložit jako polštářek. *Terka B., 4. B*

Držíme půst, abychom viděli zlaté prasátko. Nejvíc mě potěšila panenka, která se dá stříhat. *Anička J., 3. A*

Lijeme olovo a házíme botou. Největší radost mi udělala knížka a to, že přijela babička, kterou jsem už dlouho neviděl.
Honza T., 4. A

O Vánocích zpíváme koledy a máme připraveno ještě pro jednoho hosta. Největší radost mi udělalo to, že jsem dostala knížku, kterou jsem si přála. *Míša T., 4. A*

Krájíme jablíčka a největší radost mi udělal nový telefon a sim karta. *Evička R., 3.*

Kristy

Vánoční florbalový turnaj

Jako každý rok proběhl i letos na naší škole ve dnech 19. - 20. prosince Vánoční florbalový turnaj. Děti ze všech tříd se shromáždí v tělocvičně a soutěží spolu, kdo je ve florbale lepší. Jde o to se pobavit a spolu se svou třídou porazit soupeře a umístit se co nejlépe. Děti přemlouvají učitele, aby s nimi o tělesné výchově trénovali.

Eva

Prvňáčci *** Druháčci

Na prvním místě se umístila třída paní učitelky Procházkové - 2. B., která suverénně porazila všechny své soupeře.

Druhé místo obsadila 2. A a na třetím a čtvrtém místě se umístily 1. B a 1. A.

Třet'áci *** Čtvrt'áci

Tyto třídy si to navzájem dělaly těžší, protože když vyhrála zápas jedna třída, tak ji potom porazila třída druhá.

Na prvním místě skončila 4. B, druhé místo obsadila 3. A, na místo třetí se dostala 3. B a čtvrtá skončila třída 4. A.

Sedmáci *** Osmáci *** Devát'áci

I přes velké fandění pana učitele Sedláčka se na prvním místě umístila třída pana učitele Kužela - 9. A, jejichž nejlepším střelcem byl Petr Ort, který nastřílel dvacet sedm gólů. Druhé místo obsadila třída 9. B., na třetím místě skončila 8. třída, čtvrté místo obsadila 7. B a na posledním místě skončila třída 7. A.

Pát'áci *** Šest'áci

U těchto tříd trval zápas třicet minut, tudíž o deset minut déle než v jiných třídách.

Žáci se více zapotili a pořádně si zaběhali. Na prvním místě se umístila třída paní učitelky Plecháčové - 5. B, na místě druhém skončila 6. třída a poslední místo obsadila 5. A.

Den s... vedoucí školní jídelny

S paní Koblrovou, vedoucí naší školní jídelny, jsem mluvil jeden všední den v únoru. Chtěl jsem vědět, jak vypadá její běžný pracovní den.

V 5:00 mám budíček, hned následovně se jdu nasnídat a ustrojit. V 05:40 hurá do práce! Tam se převléknu a zapnu počítač. Následovně pomáhám v kuchyni dle potřeby. Pak probíhá příjem zboží: pečivo, maso, ovoce a zelenina, mléčné výrobky... Kontrola kvality, záruky, množství a uložení do skladu. Zboží musím zaevidovat do počítače. Odhlašování obědů, účtování a platba. Pak musím odepsat suroviny, které byly použity na přípravu obědů a svačin pro mateřské školky. V době výdeje obědů vydávám náhradní doklady za zapomenutý čip a kontroluji výdej obědů. Odpoledne objednávám maso, pečivo, ovoce, zeleninu... Domů odcházím obvykle ve 14:40.

Tak by se v krátkosti dal popsat můj pracovní den. Ale také se stane, že neteče teplá voda, nefunguje některý ze spotřebičů, přijede pozdě zboží, nefunguje počítač, onemocní zaměstnanec kuchyně... na to vše se musí operativně reagovat, a i když to vypadá jako

maličkost, tak tomu vždy není. Je i jiná práce, která se nedělá pravidelně každý den - kontrola faktur, měsíční uzávěrka, sledování spotřebního koše, vytvoření kalendáře pro přihlášení obědů, vyhledávání a zařazování receptur... A dalo by se pokračovat dál a dál. Je to hezká práce a dělám ji ráda. Mám radost, když dětem chutná, a moc mě potěší, když přijdete přímo za mnou do kanceláře a oběd pochválíte. Ale vím, že jsou i obědy, které nejsou moc v oblibě, ale strava má být zdravá a pestrá.

Doma kontroluji dceři úkoly a chci, aby měla připravené vše na druhý den do školy. Dám si kávu a chvílku oddech pro sebe, někdy si čtu. Poklidím a připravím večeři. V létě jsme hodně venku na zahradě, nebo vyrážíme na kolo. Večer něco zkouknu v televizi nebo si čtu. Můj den končí kolem půl desáté až desáté

Matěj

Jíme zdravě? Jíme zdravě. Jíme zdravě? Jíme zdravě.

Zdravé nápoje: Smoothie

Smoothie je mixovaný hustý nápoj či řidší pyré, jehož základem je ovoce a zelenina, popř. kombinace obojího, nejlépe bez přidaného cukru, umělých sladidel či konzervantů. Mixováním zvolených surovin získáte výživný koktejl, který poslouží jako rychlá snídaně, popř. kvalitní svačina. Můžeme díky němu i zhubnout, ale nesmíme zapomenout, že se jedná o jídlo, nikoliv pití.

Mrkvové

4 mrkve
šťáva z jednoho citronu
a pomeranče
můžeme přimixovat
čerstvou mrkvovou nat'

Broskvové s jahodami a jogurtem

15 kusů jahod
100 ml jahodového
džusu
jahodový jogurt
1 broskev
1 polévková lžice medu

Banánovo-čokoládové

1 banán
1 hrnek čokoládové
zmrzliny
½ hrnku mléka

Borůvkové s jogurtem

100 g čerstvých nebo
mražených borůvek
100 ml polotučného
mléka
1 kelímk bílého
jogurtu

Banánové smoothie

2 banány
2 jablka
½ ananasu
máta nebo petržel

Jahodové s jogurtem

3 šálky jahod
½ šálku jahodové šťávy
1 broskev
1 šálek bílého jogurtu
šálek ledu
lze přidat několik listů
jahodníku

Zelené smoothie se špenátem

hrst baby špenátu
1 banán
1 pomeranč nebo kiwi
slunečnicová semínka

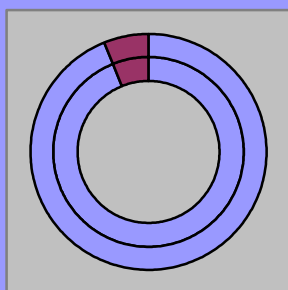

Kamy a Kristy

Patří do školy? Předbíhání ve frontě na oběd.

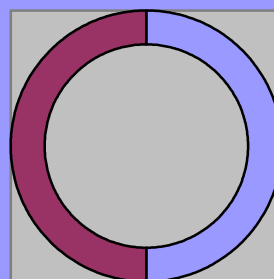
Je to správné? Předbíhání v jídelně... Každý určitě známe zdlouhavé fronty na oběd. Když pospícháme nebo se nám v ní prostě čekat nechce, zdá se předbíhání jako nejlepší řešení. Jak to vidí "lidé" v naší škole? Zeptala jsem se několika spolužáků, zda si myslí, že předbíhat je správné, a jestli to už někdy udělali. Z odpovědí je dost jasné, že moc poctivých a trpělivých lidí tu asi není. ☹ ☹ ☹ Eli Ž.

Předeběhli jste někdy ve frontě na oběd?

Ano
 Ne

Je předbíhání správné?

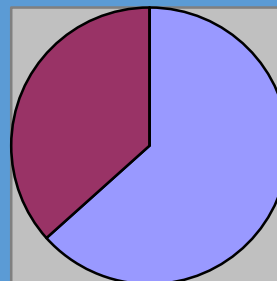

Ano
 Ne

Duel - Duel - Duel - Duel - Duel

Učíš se doma před písemkou? - ANO nebo NE?

Ankety se zúčastnili všichni žáci 2. stupně.

ANO
 NE

ANO – 63,25%

NE – 36,75%

Co je v módě ... Anime

Termín anime, označuje japonské animované seriály. Jak napovídá předchozí věta, má původ v Japonsku a tam je též nejrozšířenější. Žánrově je velice rozmanité. Od akčního druhu po romantiku nebo sci-fi. Jeho historie začíná na počátku dvacátého století.

V naší západní kultuře máme tendenci chápat pod slovem anime jak animovaný seriál, tak i kreslený komiks. Jenomže japonština má pro kreslený komiks také svůj výraz – manga. Ovšem pod tímto názvem si nepředstavujeme normální komiks, nýbrž kresb s charakteristickými znaky, které má i anime. Jsou to například velké oči a anatomický nepoměr.

Stále vám toto nic neříká? No možná si všichni vzpomenete na slavné Pokémony. Hodně z vás si teď asi myslí, že je zde řeč o pohádkách. Není to pravda. Zdá se to divné, ale velká část animace se zaměřuje spíše na dospělé diváky. Dívat se na anime nebo číst mangu v dospělosti se v Japonsku považuje za normální. Dokonce můžeme na těchto ostrovech nalézt školy se zaměřením na kresbu a animaci. **Niky**

Škola plná talentů

Mnozí z vás si určitě někdy představovali, že by chtěli být herečkou či hercem. Jedné z našich spolužaček se to podařilo. Denisa Třísková chodí již pět let do divadelního kroužku v Dětenicích. Jaké to je hrát divadlo, jezdit na soutěže... Denisa nám svět divadelních prken trochu přiblížila.

Byl to tvůj nápad začít hrát divadlo?

Ne přivedla mě na to moje kamarádka. Nejdříve jsem chodila do kroužku pro menší děti a pak jsem přestoupila k větším, když se začaly hrát hru Děti s cedulkou.

Co tě na divadle nejvíce baví?

Líbí se mi, že spolu musíme spolupracovat a pomáhat si. A také improvizace.

Kterou z her hraješ nejraději?

Děti s cedulkou. V té hře čteme i opravdové dopisy,

kteřé psaly děti z koncentračního tábora. Já hraju dítě, které nakonec umře.

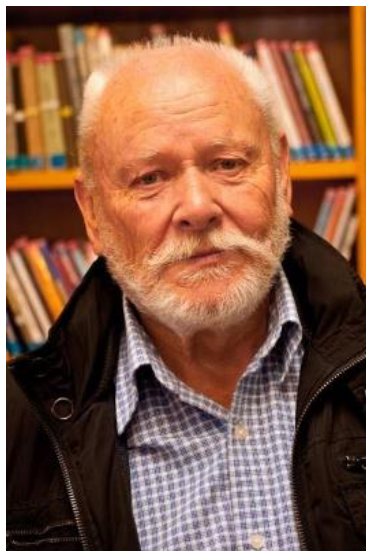
Jezdíte na soutěže?

Ano nejvíce do Jičína a Mladé Boleslavi. Letos také dokonce pojedeme na celostátní soutěž do Lidic, kde budeme hrát Dítě s cedulkou.

A jste úspěšní? Vyhráváte?

Ono to často není na výhru, spíše tam je jen porota, která nám řekne, co by se dalo zlepšit. **Špytka**

Máme rádi pohádky - Včelí medvídk

Tato slavná pohádka vypráví o dvou čmelácích, kteří se jmenují Čmelda a Brumda. Zažívají různá dobrodružství hmyzího světa jako zimní spánek či objevení nových hmyzích živočichů. V televizní podobě hrají postavy loutky a dabují je slavní herci - Josef Dvořák či Pavel Zedníček. Seriál byl natočen na námět stejnojmenné knihy Jiřího Kahouna.

Seriál má dvě série. První série byla natočena v roce 1984, k natočení druhé došlo až o deset let později. První série má 13 dílů a druhá série má pouze 7. Příběhy včelích medvídků můžou malí diváci spatřit také v divadelní podobě.

Katka

Lisa Heathfield - Zahrada spáčů

Vybrala jsem si tuto knihu, protože mě okouzila nejen zajímavým názvem, ale i napínavým dějem. Je to dobrodružná a celkově fantasy kniha. Knihu doporučuji všem, kteří mají rádi temnější a akčnější děj. Hlavní postavou je dívka jménem Pearl. Žije ve světě, který se skrývá před tím našim. Pearl nepoznala nic jiného než úžasnou zemi Seed, kterou řídí mocný Papa S. Všichni ho milují a uctívají, protože je spojený s matkou přírodou. Každá dívka by si přála být jeho družkou. Ve skryté zemi Seed žije jen malý počet lidí. Tito lidé věří jen přírodě, Papovi S a nemají rádi civilizaci mimo Seed. Mají zde nesmyslné zákony, které prý nařizuje příroda. Za porušení zákonů jsou potrestáni. Například neznají své rodiče. Děti jsou při narození odebráni matkám a vychovávají je všechny ženy. Pearl je v ději už patnáct let a do Seed se přistěhuje rodina ze světa, který je pro Pearl zlý. Tato rodina se skládá ze tří členů. Matky, malé dívky a kluka Ellise, který je stejně starý jako hlavní hrdinka. Ellis ihned okouzlí Pearl svým odlišným chováním. Ellis se nechtěl přistěhovat do Seed a ukazuje ostatním tajemství tohoto zákeřného světa. Ukazuje jí, že Papa S je obyčejný lhář, co je ovládá tak, jak mu vyhovuje. Ze začátku tomu Pearl nevěří, ale později se všechno začne potvrzovat. Pearl přestane Papu S obdivovat. Pravda pomalu vyplouvá na povrch. Poté, co Pearl umře těhotná kamarádka, která se o ní celý život starala, přestane věřit, že příroda to tak všechno chtěla. Nakonec zjistí i krutou pravdu o své matce, babičce a tetě. S kamarády a Ellisem se pokouší před Papou S utéct, ale dovolí jim odejít? Více vám už neprozradím. Tento překvapivý konec si můžete přečíst v této knize. Tak hurá do čtení!

Kamy

PÍŠU, PÍŠEŠ, PÍŠEME...

Tajemná vesnice

Nicole Kačurová

Nathan – čtrnáctiletý chlapec s očima temnějším než noc a zvláštní barvou vlasů – bílou – právě slézal opatrně dolů z velkého okna po hnědém drsném provazu přivázaném k mohutné posteli. Byla tma a on se rozhodl prozkoumat vesnici, do které se nedávno přistěhovali. Ves nebyla moc velká, tomu odpovídal i počet obyvatel. Rozprostírala se pod hustým zeleným lesem. Okolo byla louka porostlá kvítím, díky němuž byl vzduch prosycený medovou vůní a pylem. Vpravo stálo jezero s průzračnou křišťálovou vodou. Nyní ji však zahalil závoj černoty.

Vydal se ke starému opuštěnému větrnému mlýnu ležícímu na kopci na louce. Okolo ležely drolicí se cihly, které odpadávaly ze stěn. Většina dřeva byla skoro rozložená a zohyžděná červotoči. Avšak pár trámů zůstalo. Nathan se divil, že mlýn ještě nestrhli. Chtěl vstoupit dovnitř, jenomže věděl, jak je to nebezpečné. Kdykoliv se na něho mohlo cokoli zřítit.

Bezpečí, nebo zvědavost? Tuto otázku si kladl už pět minut. Tato otázka se stala příčinou jeho vnitřního rozporu. Zvědavost vyhrála. Nathan opatrně vešel. Pach hniloby ho udeřil do nosu. Místo působilo hrůzostrašně, ale pokračoval dál.

„Kdo jsi?“ zopakoval našťavaně otázku. Ze tmy se začala vynořovat průhledně bílá ženská postava.

nechápavý výraz v chlapcově tváři, dodala: „Marie z temného hvozdů.“

„Eh... Jo, jasně,“ opáčil nervózně, poněvadž stále nerozuměl.

„Tvá pra pra babička,“ pravila chladně. „Lépe

Ocitl se v temné kruhové místnosti. Nebylo tu ani stopy po mlynářském náčiní. Pohlédl před sebe a jediné, co spatřil, byly točité schody vedoucí nahoru. Dřevěné schody. S nejistotou položil nohu na první schod. Ozvalo se zavržení. Nathan ztuhl. Chtěl jsem sem jít, tak se teď nevzdám! Pomyslel si. Druhý stupínek – druhé vrznutí. Bělovlásek jich urazil asi patnáct. Postupně se přestal obávat hrozícího pádu a povolil na ostražitosti. To byla chyba. Při šestnáctém kroku se schod prolomil, noha mu zapadla mezi prkna. Nathan začal nohu velice pomalu vytahovat a snažil se tlumit výkřiky utrpení. Dřevo drásalo jeho kůži a zajíždělo hluboko do masa. Červená tekutina se vpíjela do vláken. Když svou končetinu konečně vyprostil, rozhodl se jít dál. S každým dalším došlápnutím zatínal zuby, ale nevzdal se. Nathan stanul na začátku prvního patra. Nyní měl čas ošetřit si ošklivou ránu. Vzal si svou černou mikinu a třikrát s ní obvázal zranění. Na lepší uchycení použil hrubou tkaničku z kapuce mikiny. Chlapec se rozhlédl kolem sebe. Bylo zde stejně prázdné jako dole. Skulinami v trámech, jež se válely i na zemi, sem pronikal pouze svit měsíce. Ani tady nebyly známky po nějakém mlynářském vybavení.

„Nejsi tu v bezpečí, odejdi,“ zaslechl.

„Co prosím?“ otázal se, přestože větu slyšel velmi zřetelně.

„Odejdi,“ ozvalo se znovu.

„Proč bych měl? Kdo jsi?“

„Odejdi.“

„Jsem Černá dáma,“ odvětila stroze.

„Kdo?“ Nathan nevěřil svým očím.

„Černá dáma.“ zopakovala, ale když viděla řečeno, její duch.“

Nathan kývl hlavou.

„Musíš odejít, není to tu bezpečné,“ pokračovala Černá dáma.

„Vždyť se za chvíli vrátím domů,“ oponoval.

„Odejít, tím myslím z vesnice,“ nadhodila Marie vážně.

„Proč?“

„Protože tuto vesnici pronásleduje prokletí, které za okamžik přijde.“

„Jaké prokletí?“ ptal se nedočkavě.

„Prokletí Tajemné vesnice,“ řekla posmutněle.

„Vždy za nějakou dobu shoří vybraný dům. Nikdo živý neví, po jaké době se to stane, ani jaké obydlí bude zničeno tentokrát. Lidé jsou obeznámeni akorát s tím, že se to stává už od sedmnáctého století. Jediné, co nikdy neshoří, je tento mlýn. A víš proč?“

„Nech mě hádat. To taky nikdo neumí vysvětlit.“

„Odpovědi mu bylo souhlasné mlčení.“

„A další je tvůj dům,“ dodala Marie.

Nathana zamrazilo. Přešel ke spadlým cihlám, trámům a suti.

Hromada byla docela velká. Chlapec po ní opatrně vylezl nahoru na bývalou půdu. Díky tomu, že neměla střechu, bylo dobře vidět na jeho dům. Krásný nový dům nyní polykaly plameny. Dravě se vrhly na dřevo a postupně vše ničily. Obloha se zbarvila dočervena. Oheň působil peklo. Okolo

Marie mu pokývnutím hlavy naznačila, aby pokračoval.

„Ty jsi mě varovala už na začátku o jakémsi nebezpečí, takže jsi celou dobu věděla, že náš dům shoří!“

„Věděla.“

„Mohla jsi mi to říct dřív! Máma by nemusela zemřít!“ Křičel rozhořčeně z plného hrdla.

„Nemohla.“

„To se nezmůžeš na nic jiného, než na strohou odpověď nebo přikývnutí?“

„Zmůžu. Nemohla jsem nic říct, jelikož to prokletí zakazuje. Akorát bych všechno zhoršila. Je mi to líto.“ „Líto? Nepotřebuju ničí lítost, obzvlášť ne tu falešnou!“

Pak se Nathan alespoň trochu uklidnil, ale otázky kladl dále. „A jak jsi to věděla?“

„Odpověď, kdo bude další, zná každý duch, který zemřel při prokletí.“

„Tebe zabilo prokletí?“ dotázal se zaujatě.

„Ano.“

„Znamená to, že...“

stáli přihlížející.

„Mami!“ vykřikl Nathan, i když věděl, že ho neuslyší.

„Nech toho, ji už nezachrániš,“ pravila vynořující se tvář Černé dámy.

„Proč tam jenom tak stojí? Proč nehasí?“ ukazoval na lidi před hořícím obydlím.

„Protože...“ začala Marie. „Přestože se o prokletí moc neví, pár věcí obyvatelé vesnice zjistili. Dům nelze uhasit, a pokud se s tím začne, chytanou i sousední stavení. Nezbyvá nic jiného, než čekat.“

„A nechat ji umřít,“ dořekl slabým hlasem. Nathan sledoval tu hrůzostrašnou podívanou. Kdyby dnes v noci neodešel, skončil by stejně.

„Počkat!“ vykřikl.

Marie mu pokývnutím hlavy naznačila, aby pokračoval.

„Ty jsi mě varovala už na začátku o jakémsi nebezpečí, takže jsi celou dobu věděla, že náš dům shoří!“

„A nechat ji umřít,“ dořekl slabým hlasem. Nathan sledoval tu hrůzostrašnou podívanou. Kdyby dnes v noci neodešel, skončil by stejně.

„Počkat!“ vykřikl.

„Ano, tvá matka bude taky duch,“ pousmála se Černá dáma. „Nícméně ty musíš odejít. Jestliže zůstaneš, prokletí tě bude pronásledovat, dokud tě nedostane.“

„Já neodejdu. A pokud se nemýlím, tak duchové poznamenání prokletím se mohou zjevovat pouze v této vesnici, což znamená, že zůstávám,“ odvětil rozhodně a vzdorovitě zkřížil ruce na hrudi.

„No, nedáváš mi na výběr.“ Marie shodila Nathana po suti dolů.

„Co děláš?“ rozhněval se.

„Zachraňuju tě.“

A jako na povel se první patro propadlo. Místnost zahalil prach a sutiny. Staré cihly se válely na zemi, pád zbývajících trámů působil nepříjemný hluk. Nathan nehnutě ležel na podlaze zavalený prkny. Bílé vlasy zbarvily úlomky keramiky, jeho oblečení bylo zničeno a špína se mísila s krví. Chlapec zakašlal. „Chceš mě zabít?“ zasýpal.

„Ne, pouze uvrhnout do bezvědomí.“

„Proč?“ vysoukal ze sebe.

„Řekněme, že mám plán.“

Poslední slova Nathan už neslyšel. Vnímal pouze prázdnotu, samotu a bolest, jež byla nejsilnější v noze, která o sobě dávala opět vědět. A poté už nic, jenom slastně hřející spáry tmy zbavující ho utrpení.

Nathan se probudil v bílém pokoji na železné posteli, kde spočívalo jeho tělo. Vpravo stál noční stolek v téže barvě. Byl to jen zvláštní sen.

Napadlo ho. Co ale dělal v pokoji, který ani zdaleka nepřipomínal ten jeho? Pokud tohle všechno byla jen noční můra, tak by jeho noha měla být v pořádku. Opatrně odkryl příkrývku a spatřil bílý obvaz ovíjející jeho zranění. Takže to nebyl jen sen. Avšak, to by znamenalo, že Marie...

Pohlédl vpravo a zděsil se. Stála tam Marie a soucitně se na něho dívala.

„Proč jsi tady? Já myslel, že prokletí duchové se

mohou zjevovat jen ve vesnici.“

„A v jejím okolí,“ doplnila ho.

„Tak jak to, že jsi tak daleko? Pojd' blíž,“ pobídl ji chlapec.

„Nemůžu. Nacházíme se v nemocnici ve vedlejším městě, ve východním křídle.

A právě na tomto místě končí území, kde se mohu zjevit.“

„Znamená to, že ať udělám cokoli, nemůžeš mě nijak zastavit?“ optal se.

„Ano,“ připustila Černá dáma.

„Tímto slibuju, že se vrátím do Tajemné vesnice.“

„Ale...“ namítla Marie.

„Žádné ale. Sliby se neporušují.“

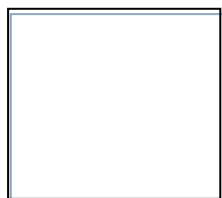
Marie pouze povzdychla.

„A přísahám, že zjistím, co způsobuje to nesmyslné prokletí, a jednou provždy se ho zbavím!“

Moje magické místo

Kateřina Špytková

Odemykám dveře, které po otevření tajemně zavrzejí, jako by si stěžovaly, že je někdo ruší. Vejdu do místnosti a zhluboka se nadechnu. Cítím zatuchlinu a prach, ale i něco jiného. Neumím to pojmenovat. Je to příjemná vůně, připomíná mi Vánoce. Sednu si ke krbu. Jeho studené cihly mě tlačí do zad. Přejedu pohledem místnost. Zastaví se na staré dědově truhle. Je krásná, ručně vyřezávaná. Ve světle, které vypadá jako kužel světla na jevišti, vypadá kouzelně. Kolem ní tančují drobné částičky prachu. Před truhlou je kožešina. Zdá se připomíná nadýchaný bělostný obláček. Jako vlna mladé ovečky. Moje oči se přesunou ke skříni. Mám ji asi nejraději. Přejdu k ní a otevřu jí. Otevřu dědův svět. Jsou tu staré dopisy, knížky, fotky a hračky. Všimnu si starého, dřívě nejspíš pozlaceného cvikru. Vezmu ho do ruky a neodolám pokušení si ho vyzkoušet. Pohládím plyšáka a přejdu ke staré almaře, kde jsou naskládané krásné porcelánové hrnečky a figurky. V jednom hrnečku jsem objevila starý vějíř z černých pavích per. Vzpomenu si, jak jsme si s ním jako malé hrály. A jak se děda bál, že ho rozbijeme. Usměju se nad tou vzpomínkou a přejdu k pohovce. Sednu si, zavřu oči a nechám se prostoupit atmosférou pokoje. Přemýšlím nad vším, co jsem v tom pokoji všechno zažila. Jak jsme tady s celou rodinou slavili všechny Vánoce, jak jsme tady s dědou v létě hráli stolní hry, protože toto byla jedna z mála místností, kde bylo chladno. A znenadání slyším, jak si staré ohmatané knížky, zažloutlé fotky a popraskaná figurky začínají potichounku cosi šeptat. Vyprávějí svoje příběhy.

Hřbitov

Kamila Kučerová

Hřbitov. Ticho. Klid. Hroby tu jsou seřazeny jede vedle druhého. Všude okolo stojí tiše mohutné stromy. A vzadu je ukrytá studna. Lidé sem chodí pro vodu, když chtějí zalít květiny. Buď jsou hroby jimi přeplněny nebo tam naopak není ani jedna. Někdy chodím sem a tam, čtu si jména na hrobech a přemýšlím nad tím, jestli jsem je znala. Jak asi zemřeli? Byli v životě šťastní? Na hřbitov chodím, když je mi nejhůř. Sednu si k dědovi na hrob a svěřím se mu se vším, co mě trápí. Sem tam něco spadne ze stromu, zašustí listí a já mám pocit, jako by mi děda odpovídal. Občas se tu konají pohřby. Lidé jsou oblečeni v černém a pláčí. Chtějí se s mrtvým rozloučit. Pochopila jsem to. Pohřby nejsou pro ty, co odešli, ale pro ty, co zůstali. Každý pohřeb je jiný, a přesto jsou všechny stejné. Hřbitov. Místo, kde je tolik lidí a přesto nikdo.

Horoskop na rok 2017

Beran

V tomto roce na vás čeká spousta cenných zkušeností. Díky své povaze budete schopni z těžkostí vytěžit to nejlepší. Co se týče týče osobních vztahů, horoskop ukazuje harmonii a lásku.

Bliženci

Pozitivní pro vás bude hlavně druhá polovina roku. Dařit se vám bude ve vztazích, ale i po pracovní nebo školní stránce. Rok 2017 vám přinese i pár nepříjemností, ale nebojte se, hravě si s nimi poradíte.

Štír

Horoskop slibuje pozitivní rok plný zážitků a nových cenných zkušeností. Můžete se těšit na pracovní pokrok a rozvoj osobnosti, budete dospělejší a vyrovnanější než dříve.

Vodnář

Tento rok pro vás nebude vůbec jednoduchý, i přes to můžete očekávat menší kariérní úspěchy. Vaše vztahy budou spíše stabilní, využijte toho a plánujte budoucnost.

Ryby

Využijte svých schopností v lásce i kariéře. Letos budete čelit nejednomu významnému převratu, váš život bude doslova v jednom kole, ale nebojte vše se nakonec uklidní a vy si budete moci zase naplno užít pohody.

Lev

První polovina roku bude orientované spíše na vztahy. Ale ani kariéra nepřijde zkrátka, objeví se velice výhodné nabídky. Budete však muset překonat určité nesnáze, ale bude to stát za to.

Býk

Ve vztazích se vám letos bude velice dařit, ale pozor na drobné překážky v práci, ve škole nebo v rodině. Dávejte si také pozor na některé lidi ve vašem okolí, možná jsou jiní než se zdá.

Střelec

Bude se vám dařit hlavně v práci nebo ve škole. Budet moci naplno využít své schopnosti. Ve vztazích se bude zpočátku dařit, poté ale přijdou nečekané komplikace.

Kozoroh

Letošní rok vám slibuje úspěchy v kariéře. Ve vztazích vám t obude trochu skřípat. Zažijete velký osobnostní posun a naleznete nový vnitřní klid, poté ser vám bude dařit mnohem lépe než kdy dřív.

Rak

Váš rok nebude vůbec jednoduchý. V kariéře velké zvraty nečekejte. V lásce by se vám mělo dařit i něco lépe a připravte se na duševní pokrok vaší osobnosti.

Panna

Jste velmi pracovití a rozumově založení, to se vám bude hodit k vypořádání se s důležitými událostmi ve vztazích. Pokud všechny překážky dokážete překonat, čekají na vás pozitivní změny a spousta volného času.

Váhy

Tento rok pro vás bude jako na kolotoči. Ničeho se nebojte, i když se možná dostanete až na dno svých sil, získáte tím cenné zkušenosti a sílu jít dál. Ve vešem osobní životě se vám dařit zpočátku roku a bude velmi

Eli Ž.

Pobavte se! :-)

„Nasedli už všichni?!“ ptá se řidič autobusu.
„Ano,“ říká učitel.
„Tak si okamžitě vystupte, autobus se porouchal!“

Svůj telefon mám na nabíječce tak často že, už mám v podstatě pevnou linku.

Zkus si vybrat: Život v chudobě ale obklopený přáteli nebo život v bohatství bez přátel? No přece v bohatství! Kamarády si můžeš koupit.

Chlap si couvá ven z garáže a v tom to do něj napálí ženská.
Chlap vyleze a křičí: „Která slepice?!“
Vyleze ženská a říká:
„Ko ko ko ko komu tykáte?“

„Tati, proč se děti nemohou dívat na ten film, co dávají o půlnoci?“
„Sed' tiše a uvidíš!“

Chlapeček vypráví mamince, jak to bylo na procházce s tatínkem: „Jeli jsme autobusem. Pak nastoupila nějaká mladá paní. Tatínek řekl, abych vstal, aby si ta paní mohla sednout.“
„Tak je to správné, drahoušku. Dámám se musí vždycky uvolnit místo.“
„Ale já jsem seděl tatínkovi na klíně!“

Říká maminka:
„Pepičku, co děláš?“
Pepíček odpoví:
„Ale jen zatloukám hřebík.“
„Tak ať se nebouchneš do prstu.“
„Šlíší?! Nejsm blbej, drží mi ho Alenka.“

„Naše učitelka je jasnovidka,“ vypráví doma Tomáš.
„Jakto?“
„Včera říkala, že budu zkoušený... a dneska se to opravdu vyplnilo!“

Matka najde v tašce své desetileté dcery krabičku: „Že se nestydíš, taková malá holka a už nosíš pudřenku!“
„Ale mami, buď v klidu, to není pudřenka, to je pouzdro na cigára.“

Dcera: „Tati dej mi 5 eur.
Otec: „čtyři eura? Na co jsou ti tři eura?
Za dvě eura si nic nekoupíš! Tak tady máš to jedno euro, co jsi chtěla, ale rozděl se s bratrem!“

Holčička udiveně pozoruje maminku, jak si nanáší pleťovou masku.
„Proč to děláš?“ vyzvídá.
„Abych byla krásná,“ odpoví maminka.
Po chvíli si začne krém stírat.
„Co se děje?“ nechápe holčička. „Vzdáváš to?“

Matěj Nechánský

Znáte dobře STAR WARS ?

Pokud ano, vyplňte do tajenky jména postav z Hvězdných válek podle obrázků. Pozor! Jméno i příjmení. Některé postavy mají pouze označení.

1.			L				F	mez.	T					N
			2. K				mez.		E					
3.				E	mez.		Y	W				E		
										4.	-	3		
										5.		Y		

1.

2.

3.

4.

5.

připravil Matěj Říha

HLAVOLAMY

Kvíz pro znalce zvířat

1. Kolik druhů medvědů dnes žije na Zemi?
a) 7 b) 10 c) 12
2. Nejvíce mléčných bradavek má:
a) polární liška
b) prase
c) vačice
3. Nejmenší savec na světě (6 cm, 2 g) je:
a) veveříčka černouchá
b) rejsek nejmenší
c) bělozubka nejmenší
d) myška drobná
4. Vačnatci žijí v:
a) Africe
b) Asii
c) Austrálii
5. Nejvíce zubů ze savců (až 250) mají:
a) pásovcí
b) delfini
c) opice

4b

3a

2b

1a

1b

6a

12b

Doplň si sám

Místo teček doplňuj hlásky. Získáš vždy dvojici slov. Jedno slovo skupinou hlásek končí, druhé začíná.

MOU . . . REL

SO . . . EJ

PAR . . . AVA

PAN . . . MIT

MOS . . . ARA

POD . . . NÍK

PŘÍ . . . ČÍK

Dětské představení

Táta mě vzal do kina na dětské představení. Bylo úplně vyprodáno, takže na všech 200 sedadlech někdo seděl. Nás dětí tam bylo o 40 více než dospělých a tatínků bylo 4krát více než maminek.

Už víš, kolik tam bylo dětí, tatínků a maminek?

Na vydání tohoto čísla se podíleli: Mgr. Ingrid Mendlíková (IM), Kateřina Karnová (Katka), Matěj Říha (Matěj), Lukáš Zvěřina (Luky) - 7. A, Nicole Kačurová (Niky), Matěj Nechánský (Matěj), Kateřina Špytková (Š. Kačka), Eva Štěpánová (Evča Š.), Denisa Třísková (Dendule) - 8. třída, Alexandra Havryljková (Saša), Kristína Kirajnová, Míša Palounková (Míša), Kamila Smandrová (Kamy), Eliška Svobodová (Elsa), Kristýna Veselá (Kristy) a Eliška Žáčková (Eli Ž.) - 9. B.
Cena 10,- Kč